

Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“

v Ljubljani.

ZBORI

Mesečna revija za novo zborovsko glasbo.

Urejuje Zorko Prelovec.

1905

1925

Letnik 1925

Številka 9-10

Izdaja, zalaga in litografira pevsko društvo Ljubljanski Zvon v Ljubljani.
Letna naročnina za Jugoslavijo 20 Din, za Italijo 10 Lir, za Ameriko 1 Dolar.
Vsako pomnoževanje partitur in litografiranje posameznih glasov je po zakonu
prepovedano; izvajanje v „Zborih“ objavljenih skladb je dovoljeno le društvom,
ki so naročila notni material dotične številke za ves zbor.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

V LJUBLJANI

V LASTNI PALAČI, PREŠERNOVA ULICA 3

STANJE VLOŽENEGA DENARJA PREKO 130 MILIJONOV DINARJEV ALI 520 MILIJONOV KRON.

SPREJEMA VLOGE NA HRANILNE KNJIŽICE IN TEKOČI RAČUN PROTI NAJUGODNEJŠEMU OBRESTOVANJU.

ZLASTI PLAČUJE ZA VLOGE PROTI DOGOVORJENI ODPOVEDI V TEKOČEM RAČUNU NAJVIŠJE MOGOČE OBRESTI.

JAMSTVO ZA VSE VLOGE IN OBRESTI, TUDI TEKOČEGA RAČUNA, JE VEČJE KAKOR KJERKOLI DRUGOD, KER JAMČI ZA NJE POLEG LASTNEGA HRANILNIČNEGA PREMOŽENJA ŠE

MESTO LJUBLJANA

Z VSEM PREMOŽENJEM IN DAVČNO MOČJO. RAVNO RADI TEGA NALAGAJO PRI NJEJ TUDI **SODIŠČA** DENAR MLADOLETNIH, **ŽUPNI URADI** CERKVENI IN **OBČINE** OBČINSKI DENAR.

NAŠI ROJAKI V AMERIKI NALAGAJO SVOJE PRIHRANKE NAJVEČ V NAŠI HRANILNICI, KER JE

DENAR POPOLNOMA VAREN.

1905

1925

PEVSKO DRUŠTVO "LJUBLJANSKI ZVON" V LJUBLJANI.

Datum poštne pečata.

P.n. naročnikom !

Pošiljamo Vam deveto in deseto številko "Zborov" (september in oktober); enajsto in dvanaajsto številko prejmete začetkom novembra z vabilom na naročbo za prihodnje leto. Zbore želimo razširiti in jim dodati tudi literarno prilogo. Z ozirom na to bomo pač morali naročnino nekoliko zvišati, da zasigramo listu obstoj.

V proslavo društvene 20 letnice ste izšli v naši založbi muzikalij dve izdaji:

- 1.) Stanko Premrl: 4 ženski dvospevi (zbor) s spremljevanjem klavirja na besedila Karla Široka. Cena partituri (12 strani) s poštnino vred 25 dinarjev, cena posameznim glasovom (sopran in alt skupaj, vse 4 pesmi na 4 straneh) 2 dinarja.
- 2.) Osem lahkih moških zborov na naročna besedila. Zložil in "Ljubljanskemu Zvonu" ob njegovi 20 letnici poklonil Emil Adamič. Cena izdaji (16 strani) s poštnino vred 20 dinarjev, dobe se pa tudi posamezne partiture (2 strani 1 šin. 50).

Obe izdaji je kritika laskavo sprejela in izšle skladbe, ki so lahko izvedljive tudi za šibkejšo zboro, toplo priporočamo v nakup in izvajanje. Lahko jih naročite po dopisnici ali se pa poslužite priložene položnice založbe muzikalij "Ljubljanskega Zvona", z njo nakazite denar ter napišite, katere skladbe, koliko partitur oz. glasov naj Vam pošljemo. Naročniki v Italiji pa vedo, da imamo konto pri podružnicah Ljubljanske kreditne banke v Trstu in Gorici.

D našnji pošiljatvi smo priložili prospekt za naročbo Fr. Maroltove vzorne "Pevske vadnice", (katero bi si jo moral omisliti prav vsaki pevec), ter vabilo na naš slavnostni koncert, ki se vrši v ponedeljek, dne 5. oktobra 1925 v veliki dvorani Uniona in sicer v proslavo 20 letnice "Ljubljanskega Zvona", 25 letnice umetniškega delovanja skladatelja Emila Adamiča, ki je na koncertu zastopan z največ skladbami in 15 letnice, odkar je prevzel mesto pevovođe pri "Ljubljanskem Zvonu" Zorko Frelovec. Na to proslavo najlepše vabimo vsa kulturna, posebno pa bratska pevska društva, naj se jo udeležijo vsaj po zastopnikih. Po koncertu prijateljski sestanek. Vstopnice za koncert se lahko rezervirajo na naš naslov, ali na Matično knjigarno (Kongresni trg), p.n. gostje pa naj nam blagovolijo pravočasno javiti dan in uro prihoda v Ljubljano ter morebitne želje glede prenočišča in prehrane. Kdor zaradi oddaljenosti ali zaposlenosti naše slavnostne prireditve ne more posetiti, naj se potem priložene položnice z zaznambo **Z** spomni tiskovnega fonda "Zborov". Imena darovalcev in podpornikov našega glasila bomo objavili v prvi številki prihodnjega letnika.

V nadi, da se boste radi odzvali našemu vabilu - saj velja naše skromna trojna proslava le resnemu kulturnemu delu - Vam pošiljamo iskrene pevske pozdrave !

Z odličnim spoštovanjem !

ODBOR "LJUBLJANSKEGA ZVONA",

URADNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO "ZBOROV".

1905 Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani **1925**

LAHKIH 8 ZBOROV
MOŠKIH

NA NARODNA BESEDILA.

ZLOŽIL IN „LJUBLJANSKEMU ZVONU“ OB NJEGOVI DVAJSETLETNICI

POKLONIL

EMIL ADAMIČ.

1925.

ZALOŽILO IN IZDALO PEVSKO DRUŠTVO „LJUBLJANSKI ZVON“.

LITOGRAFIRAL UMETNIŠKI ZAVOD ZA LITOGRAFIJO ČEMAŽAR IN DRUG V LJUBLJANI.

VSAKO POMNOŽEVANJE JE PREPOVEDANO.

IZDAJA IN POSAMEZNE PARTITURE SO NAPRODAJ PRI ZALOŽNIKU.

KRESOVALE TRI DEVOJKE.

Pravico prvega izvajanja
si pridrži pevsko društvo
„Zvon“ v Trbovljah.

(Oton Lupančič.)

31.

Mešani zbor.

Zivahno. *mf* *Emil Adamič.*

1. Kreso-vale tri de-vojke, tri de-vojke ro-ži-ce,
2. Mimo pride mladi Marko, mladi Marko lep junak,

1. Kre-so-va-le tri de-voj-ke,
2. Mi-mo pri-de mla-di Mar-ko,

Nekoliko širje.

tri de-vojke ro-ži-ce, ro-ži-ce. *rit.* *mf* „Daj nam bo-že
mladi Marko lep junak, lep ju-nak.“

Sopran
cresc.

1. att.
dobro leto, daj nam bo-že do-bro leto, daj nam bo-že

f
dobro leto, daj nam bo-že dobro leto, dobro le-to.”

Moški zbor.

Recitativo.

mf

Misli, misli mladi Marko: „Bog nam dal je dobro leto,

mf

dobro le - to in predobro: Bog nam dal je tri devojke,

f cresc.

f cresc.

rit. Recitativo.

tri devojke ro - ži - ce. Kaj bi si izbralne - vesto, tri de-

rit. Recitativo.

vojke, te - žek iz - bor: e - no smem, vse tri bi rad!"

f

f vse tri bi rad!"

Mešani zbor. Kot v začetku.

mf

U - ga - nile so de - vojke, kaj je mislil mladi Murko, kaj je mislil

mf U - ga - ni - le so de - voj - ke, kaj je

rit. *Recitativo.*

mladi Marko, Mar-ko. Pa mu pravi le-pa Ma-re:

mislil Mar-ko.

Prisrčno.

Kot prej.

Solo I.

„Ljubi mene, mladi Marko, ljubil boš o-či naj-lepše!“ Pa mu pravi lepa

f rit.

Solo II.

Bare: „Ljubi mene, mladi Marko, ljubil usta boš naj-le-pša!“

f rit.

Počasi, iskreno.

pp

Nične reče lepa A-ne, za ru dela na tla gle-da.

rit. molto rit.

pp rit. molto rit.

Veselo, živo.

f

Mladi Marko ljubil A-no, lju-bil A-no, ljubil srce

f Mla-di Marko, mladi Marko ljubil A-no, lju-bil

je naj-lepše, je naj-lepše, mladi Marko ljubil A-no,
 sr-ce, ljubil sr-ce je naj-lepše *p*

lju-bil sr-ce je naj-lepše, mladi Marko ljubil A-no, lju-bil
 mladi Mar-ko, mladi Marko

A-no, ljubil sr-ce je naj-lepše, mla-di Mar-ko
 ljubil A-no, lju-bil sr-ce, mladi Marko ljubil A-no,

lju-bil A-no, *široko* lju-bil sr-ce, ljubil srce je naj-
 ljubil srce je naj-lepše. *sp* *zelo široko.*

le-pše!

1. SUZNO OKO MOJE...

(Hrv. Primorje.)

Andante moderato. ♩ = 92. *mf*

Sopr. Solo.

Soprani
Alti.

Tenori

Basi.

1. Suz-no o-ko mo-je, —
2. Skrovno sr-ce mo-je,

Suz-no o-ko mo-je, — ca si za-
Skrov-no sr-ce mo-je, — ca si do-

Suz-no o-ko mo-je, — ca si za-
Skrov-no sr-ce mo-je, — ca si do-

Suz-no o-ko mo-je, — ca si za-
Skrov-no sr-ce mo-je, — ca si do-

ca si za-pla-ka-no? Suz-no o-ko mo-je, —
ca si do-ce-ka-lo? Skrovno sr-ce mo-je, —

pla-ka-no, suz-no o-ko mo-je, — ca si za-
ce-ka-lo, skrovno sr-ce mo-je, — ca si do-

pla-ka-no, suz-no o-ko mo-je, — ca si za-
ce-ka-lo, skrovno sr-ce mo-je, — ca si do-

za-pla-ka-no, suz-no o-ko mo-je, —
do-ce-ka-lo, skrovno sr-ce mo-je, —

1. 2.

ca si za-pla-ka-no? ka-lo?
ca si do-ce-ca si zaplakano? ca si do-ce-ka-lo?

pla-ka-no, ca si ca si zaplakano? ca si do-ce-ka-lo?
ce-ka-lo, ca si ca si zaplakano? ca si do-ce-ka-lo?

pla-ka-no, ca si ca si zaplakano? ca si do-ce-ka-lo?
ce-ka-lo, ca si ca si zaplakano? ca si do-ce-ka-lo?

ca si ca si zaplakano? ca si do-ce-ka-lo?

70/1953

2. VOZILA SE SAJKA.

36.

Moderato ♩ = 100.

(Dalmacija.)

Tenori
Vo - zi - ta se šaj - ka in - ta

Basi
bar - ka, ma - la, vo - zi - ta se šaj - ka

Soprani
pu - na bar - ka

Alti
ma - la bar - ka; pu - na bar - ka

mladih
mladih dje - vo - ja - ka, djevoja - ka, pu - na

mladih
mladih dje - vo - ja - ka, dje - vo - ja - ka, pu - na

mladih
bar - ka mladih dje - vo - ja - ka.

mladih
bar - ka mladih dje - vo - ja - ka.

MARA V JEZERU.

(Belokranjsku narodnu.)

Ne prehitro.

Emil Adamič.

Moški
zbor.

mf Biser Mare, biser Mare po je-ze-ru brala, beru-ju-či,
mf Bi-ser Ma-re be-ru-

hitrejšje.

Vi-če Mare, viče Mare, viče Mare iz jezera:

be-ru-ju-či u je-ze-ro-pala. Vi-če Ma-re iz je-ze-ra:
ju-či.

Sopran ali tenor solo.

Počasi.

f „Ča — čko mi-li, ča — čko mi-li,

f „Ča — čko mi-li, ča — čko mi-li,

rit.

dopelaj mi ladjo, dopelaj mi ladjo, dopelaj mi la djo!

f

do-pe-laj, do-pe-laj, dopelaj mi la djo!

f

rit.

Žalostno.

hitro.

p Čačko neče, čačko neče, ladjo dovoziti. *mf* Vi-če Ma-re iz je-ze-ra:

p Ča-čko ne-če ladjo dovoziti. *mf*

Vi-če Mare, viče Mare, viče Mare iz jezera

Sopran ali tenor solo.

siroko.

f „Maj — — ko mi-la, maj — — ko mi-la,

f „Maj — — — ko mi-la, maj — — — ko mila,

f

f *rit.*
 dopelaj mi ladjo, dopelaj mi ladjo, dopelaj mi lad — jo.

f *rit.*
 do-pe-laj, do-pe-laj, dopelaj mi lad — jo.

f *rit.*

Kot prvič. *Hitro.*
Viče Mare, viče Mare, viče Mare iz jezera.

p *mf*
 Majka neče majka nečeladjo dovoziti, Vi-če Ma-re iz je-ze-ra:

p *mf*
 Majka ne-če,

Sopran ali tenor solo.

f
 Mi — li dra-gi, mi — li dra-gi,

f
 Mi — — — li dra-gi, mi — — — li dra-gi,

f

f *rit.*
 dopelaj mi ladjo, dopelaj mi ladjo, dopelaj mi la ——— djo!"
f *rit.*
 do-pe-laj, do-pe-laj, dopelaj mi laa ——— jo!"
f *rit.*

Livo.

mf
 Mili dragi, mili dragi dopelaj je ladjo, iz-vo-dil je, iz-vo-dil je
mf *f*
 Mi - li dra-gi iz - vo - dil je

široko.

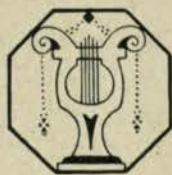
ff *mf* *ff* *rit.*
 Maro iz jezera, izvodil je, iz-vo-dil je Maro, Maro, Maro iz je-ze-ra.
ff *mf* *ff* *rit.*

«LJUBLJANSKI ZVON»

PEVSKO DRUŠTVO

V LJUBLJANI

1905

1925

SLAVNOSTNI KONCERT

v proslavo

DVAJSETLETNICE DRUŠTVA

15 letnice, odkar je društveni pevovodja ZORKO PRELOVEC, in
25 letnice umetniškega delovanja skladatelja EMILA ADAMIČA

v ponedeljek, dne 5. oktobra 1925. ob osmih zvečer

V VELIKI DVORANI «UNIONA».

PO KONCERTU KOMERZ.

Na proslavo Vas najvljudneje vabi

ODBOR.

Ms. 970/1953

ZORKO PRELOVEC

Slavnostni koncert

povodom društvene 20 letnice

dne 5. oktobra 1925. ob osmih zvečer
v veliki dvorani hotela «Union».

Sodelujejo: gosp. **Niko Štritof**, kapelnik narodnega gledišča v Ljubljani (klavir), gosp. **Heri Svetel** (harmonij), ženski, moški in mešani zbor «Ljubljanskega Zvona».

Dirigent: društveni pevovodja **Zorko Prelovec**.

VZPORED:

1. E. Adamič	a) Modra devojka (belokranjsko narodno besedilo)	} Moški zbori
E. Adamič	b) Mara v jezeru (belokranjsko narodno besedilo) Sopran=solo: Š. Ramšakova («Zbori»)	
E. Adamič	c) Kdo dobi dekle? (belokranjsko narodno besedilo)	
E. Adamič	č) Lucipeter ban (medjimursko narodno besedilo) Bariton=solo: J. Pavlič. (Zal. «Ljublj. Zvona»)	
2. St. Premrl	Štirje ženski dvospevi (zbori) s spremljevanjem klavirja na besedila Karla Široka. (Založba «Ljubljanskega Zvona»)	} Ženski zbori
	a) Pojdimo spat!	
	b) Starček roma na goro	
	c) Jezus je majhen	
	č) Tri kaplje krvi	

ODMOR

3. E. Adamič	a) Vragova nevesta , narodna balada za mešani zbor («Zbori»)	} Mešana zbori
E. Adamič	b) Barčica je zaplavala , narodno besedilo (Iz 6 mešanih zborov «Prosvetne zveze» v Gorici)	
E. Adamič	c) Kresovale tri devojke (O. Župančič) («Zbori»)	
4. E. Komel	Psalm na višini (J. Samec), mešani zbor in sopran=solo (Š. Ramšakova) s spremljevanjem klavirja in harmonija (Rokopis)	

Razen točk 1. b) in 2. c) se izvajajo vse skladbe v Ljubljani prvič.

Vstopnice in besedila skladb so naprodaj v Matični knjigarni na Kongresnem trgu.

Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» 1905–1925.

Pred dvajsetimi leti se je iz «Delavskega pevskega društva Zvon», ki se je sestavilo iz vrst preprostih delavcev in obrtnikov, pomnoženo z novimi, za petje gorečimi člani, ustanovilo sedanje pevsko društvo «Ljubljanski Zvon». — Prvi pevovodje sta bila Rudolf in Ludovik Bajde, tajnikoval je prerano umrli pesnik in pisatelj Josip Premk, ki je spesnil po drugem pevovodji uglasbeno geslo:

Zvonke, mile melodije
v roki naj iz srca globin,
ob akordih lire vije,
naš se spev naj do višin!

Prvi odbor pod predsedstvom V. Magistra se je izpremenil že v naslednjem letu ustanovitve in je prevzel društveno vodstvo predsednik Ivan Zirkelbach, pevovodstvo pa pokojni skladatelj in učitelj v prisilni delavnici Alojzij Sachs, ki je spretno vodil društvo po tedaj nejasnih smereh slovenskega petja.

Izključno koncertno petje je gojil v onih časih predvsem pevski zbor «Glasbene Matice». Ostala društva so živela v dobi raznih nacionalnih slavnosti in nastopala večinoma ob priložnostih, podrejena bolj javnim prireditvam ter stremeča za lepo ubranim omiznim petjem. A že tedaj je mala četa «Zvonašev» z mladim veseljem sodelovala povsod, kjer jo je klical v bodrilo rojakom narodno in politično razburkani čas.

Leta 1908. si je društvo s pomočjo raznih dobrotnikov nabavilo lepo zastavo, za katero je izdelal načrte slikar in skladatelj Saša Santel in je zastavi kumovala ga. Marija Trnkóczyjeva, pesnik Anton Aškerc pa je ob tej priložnosti zložil in društvu poklonil geslo:

«Z zastavo v roki gremo v boj,
navdušeni za narod svoj!
Naprej, tovariši pojoč,
saj pesem v žilah vžiga moč!»

Po smrti Alojzija Sachsa je priskočil društvu na pomoč med svetovno vojno umrli učitelj Avgust Waschte, ki je pomlajen zbor z energično roko vodil leta 1910. v Beograd. Bila je to doba najhujše avstrijske reakcije kipečemu nacionalnemu pokretu Slovencev nasproti. «Ljubljanski Zvon» se je ni bal, a tudi ni omahnil pod poznejšimi tujimi in domačimi napadi. Društvo je bilo gost kralja Petra in regenta Aleksandra, njegov izlet je pomenil važno srčno zблиžanje dveh plemen, hrepenecih vzporediti svojo duševnost v skupni državi. Slovenska pesem je bila posredovalka. Že v jeseni istega leta je bil službeno prestavljen zaslužni pevovodja Avgust Waschte v Trst in je za njim prevzel vodstvo zbora tedanji zborovi namestnik Mateja Hubada v Glasbeni Matici, mlad in agilen organizator in sedanja duša «Ljubljanskega Zvona», Zorko Prelovec. Z njegovim nastopom je društvo jadrno preokrenilo v čisto umetniško smer. Idealnemu pevskemu voditelju se je bilo spočetka boriti ne le proti zastarelim nazorom počitalniške dobe, njemu je pripadla naloga, da je iz skromnih sredstev in kljub predsodkom v lastnem pevskem organizmu izklesal z brezprimerno požrtvovalnostjo in polnim osebnim žrtvovanjem pevski zbor, ki stoji kot njegovo delo ob jubileju pred njim. Koncertno petje je pričel gojiti takoj ob svojem nastopu v l. 1910. in ga po grenkih in razočaranja polnih poizkusih privedel do sedanje višine. Sredi najlepšega razmaha je prekinila koncertno delovanje vojna furija. A že l. 1917. je nikdar mirujoči pevovodja zopet pričel z delom. V slovenski operi je v tem letu priredil koncert, v naslednjem pa ob prevratu zbral in uredil dohajajoče pevске moči. Z dalekovidnim pogledom je razbral čas in glasbenokulturne zahteve nove dobe in z isto vnemo gojil narodno kot umetno jugoslovensko pesem, kateri je bilo društvo od svojega početka zvesti in neomadeževani glasnik. Razširjene meje ožje domovine pa so zahtevale širšega udejstvovanja. Pomanjkanje dobrih

222
40
627

muzikalij, dostopnih širšim zahtevam javnosti, je društvo deloma spoznalo že ob svojih početkih s tem, da je izdalo A. Sachsov II. venček narodnih pesmi za moški zbor. V isti meri, kot je od koncerta do koncerta vzporedno rasel in se z zborom izpopolnjeval v umetni in narodni pesmi, je Zorko Prelovec tudi razširil izdajanje društvenih muzikalij, katere je društvo izdalo v šestih zbirkah. Ponajveč — tako na koncertnem odru kot v izdanih edicijah — je dominiral naš najdelavnejši skladatelj Emil Adamič, ki zaeno z 20letnico «Ljubljanskega Zvona» praznuje letos 25letnico svojega umetniškega delovanja. Društvo si je tekom svojega koncertnega in založniškega dela pridobilo mnogo prijateljev in podpornikov. Pod vodstvom zaslužnega častnega predsednika dr. Antona Šviglja in sedanjega delovnega predsednika L. Drenovca je društvo vdrugič v juniju minulega leta pohitelo v Beograd — topot seznanit srbsko javnost z umetniškimi uspehi svojega dela. Sprejem koncert in zadržanje zbora je zapustilo obojestransko okrepljene in utrjene najboljše sledi. Povodom tega koncertnega zleta je bil z redom sv. Save priznan duševni oče društva Zorko Prelovec, njega častni predsednik dr. Anton Švigelj ter društveni prapor.

Stopajoč v vrsto muzikalnih založnikov, je izdalo društvo A. Lajovica «Pesmi samote», tri solospesve s spremljevanjem klavirja, tri lahke moške zbere (E. Adamič: «Ljubici», M. Rožanc: «Mak žari» in Z. Prelovec: «Jaz bi rad rdečih rož»), nadalje E. Adamičevih «Pet veselih pesmi» in «Pet ženskih dvospévov» s spremljevanjem klavirja, Stanko Premrla «Štiri ženske zbere» s spremljevanjem klavirja in končno Emil Adamičevih «Osem lahkih moških zborov» na narodna besedila iz Streklejeve zbirke, katere deloma izvaja «Ljubljanski Zvon» kot krasne vokalne draguljke na jubilejnem koncertu. Kulminacijsko točko svoje založniške naloge je doseglo društvo z izdajo mesečne revije «Zbori»,

ki jo ureja Zorko Prelovec in mu neumorno pomaga upravnik in društveni arhivar Joško Jamnik. «Zbori» prinašajo moške in mešane zbere, dostopne vsem ljubiteljem petja, bodisi po zmernosti svojih cen in raznolikem gradivu. Revija je razširjena po vseh delih domovine in izven nje. Od ustanovitve do danes je priredilo društvo 41 koncertov; društvo ima 13 častnih, 158 ustanovnih, 302 podporna in 70 rednih članov ter enega pospeševalca. Petnajst in več let so redni člani društva, odlikovani s častnim znakom, bratje: Lojze Pip, Jože Jamnik, Lojze Lombar, dr. Anton Švigelj, Zorko Prelovec, Slavoj Gärtner in Lujo Drenovec. «Ljubljanski Zvon» je spčetka gojil le petje v moškem zboru, leta 1912. si je ustanovil tudi mešani zbor.

To je kratek pregled truda, boja in 20letnega dela društva in petnajstletnega prizadevanja pevovodje Zorka Preloveca, ki je v zadnjih letih v raznotere kraje ožje domovine, zlasti v delavske centre, ponesel svojega zbora kipeče navdušenje.

Delo naj govori — in sodi naj ga javnost!

S plahimi koraki je krenil «Ljubljanski Zvon» med vodilne faktorje naše vokalne glasbe, zaupajoč v mlado moč svojih članov in z živo vero v uspeh dela svojega dirigenta. Po navdušenih popevkih narodnih omizij pred dvajsetimi leti stoji danes že vrsto let na koncertnem odru, ki je njegov cilj in s tem tudi načrt za bodočnost. Umetnost ljubeči naši javnosti, kateri je namenjeno delo društva, ki ga leto za letom skuša pomnožiti in izpopolniti, naj bo ta jubilej resnega stremljenja za prosep narodne kulture edino merilo moči in važnosti prizadevanja «Ljubljanskega Zvona». Z moralno podporo javnosti bo društvo tiho in skromno, a z žarkim veseljem in veliko ljubeznijo do naše prelepe jugoslovske pesmi in glasbe gradilo naprej!

Odborniki od leta 1905 do 1925.

Blagajniki:	Predsedniki:	Tajniki:
Ivan Dachs † od 1905. do 1906.	Vinko Magister od 1905. do 1906.	Josip Premk † od 1905. do 1906.
Jakob Lumbar „ 1906. „ 1919.	Ivan Zirkelbach „ 1906. „ 1910.	Alojz Pip „ 1906. „ 1907.
Karel Wohinc „ 1919. „ 1923.	Dr. Anton Švigelj „ 1910. „ 1923.	Franc Kržič „ 1907. „ 1909.
Alojz Lombar „ 1923. dalje.	Lujo Drenovec „ 1923. dalje.	Janko Zorko „ 1909. „ 1919.
		Dore Matul „ 1919. „ 1920.
		Janko Krek „ 1920. „ 1921.
		Dore Matul „ 1921. dalje.
Zastavonoše:	Pevovodje:	Arhivar:
Franc Kržič od 1908. do 1910.	R. in Lud. Bajde od 1905. do 1907.	Joško Jamnik od 1906. dalje.
Alojz Pip „ 1910. „ 1924.	Alojz Sachs † „ 1907. „ 1909.	
Ivan Vizjak „ 1924. dalje.	Avg. Waschte † „ 1910. „ 1910.	
	Zorko Prelovec „ 1910. dalje.	

Častni člani «Ljubljanskega Zvona»:

Gospa Franja dr. Tavčarjeva,	gospod Anton Lajovic,	Prvo beogradsko pevsko društvo,
„ Marija Trnkóczyjeva,	„ Emil Adamič,	Pevska družina «Stanković»,
gospod Anton Foerster,	„ Risto Odavič,	Akademsko pevsko društvo
„ Matej Hubad,	„ Branislav Nušič,	«Obilič».
„ dr. Gojmir Krek,	„ Kosta Manojlovič,	

Odbor «Ljubljanskega Zvona» ob 20letnici:

Lujo Drenovec, predsednik. Zorko Prelovec, pevovodja. Dore Matul, tajnik.

Odborniki:

Minka Cizelj, Marica Ramšak, Slavoj Gärtner, Josip Grilc, Lado Hartman, Jože Jamnik, Lojze Lombar, Tone Meglič, Franc Starič, Artur Šulc, Ivan Vizjak, Ludovik Wohinc.

Pevska vadnica

Teoretično-praktična vežbanka
za pevske zборе.

I. del: „ENOGLASJE“

- a) Ritmične vaje.
- b) Intonacijske vaje (diatonika).
- c) Diktat.

Osnovna načela in metodična navodila
o tehniki petja.

Priredil in „Zvezi slovenskih pevskih zborov“ posvetil
France Marolt.

Izdal in založil „Pevski zbor Glasbene Matice“ v Ljubljani.
Tisk J. Blasnika nasl. v Ljubljani / 1925.

PREDGOVOR.

Način petja, ki so ga gojili naši pevski zbori pred dvajsetimi leti, je danes prav tisti, zato bi ga lahko imenovali tradicijo. To je neke vrste „petje po posluhu“, ki bi se dalo primerjati z osnovno stopnjo pevskega pouka na ljudskih šolah, če bi te pevske vaje imele pomen in namen vzgojne priprave za petje.

Zalibog to petje po posluhu ni razvojna šola, ampak le okorela stopnja pevskega pouka in izvajanja, s katere se nismo znali, a tudi nismo hoteli premakniti v teku desetletij. Je to način pevanja — če smemo to petje tako imenovati — ki ne zahteva od pevca nikakršne pevske, kaj šele glasbene izobrazbe, temveč le toliko glasu, ušes, spomina in dobre volje, da mu je mogoče ubiti v glavo tisto, kar smatra pevovodja za dobro in potrebno.

Da je mogoče tudi na ta način doseči neko stopnjo pevskega izvajanja, pričajo dovolj vsakovrstni nastopi naših pevskih zborov. Večina zbora „zna“ naučeno skladbo sicer na pamet, vendar ob izvajanju celo pevovodja sam, ki jih je skladbo navadil, ne more spraviti zbora iz šablone. V najboljšem slučaju „gre vse po sreči“, a pri vsem tem imam jaz vtis, da poslušam malčka, ki so ga z velikim trudom naučili na pamet pesnico, da jo deklamira materi za god. Dasi zna zbor skladbo na pamet ali jo izvaja celo brez not, kar seveda ne prikrije zborovih slabosti, imam stalno vtis, da zbor ne ve, kaj poje in da se neprestano bori s tehnično stranjo povprečno lahkih skladb. Temu skrajno nemuzikalnemu podavanju se pridružuje ponavadi še ono nezanosno interpretiranje, trganje melodične linije in besedila, iskanje in poudarjanje zunanjih efektov, zatezanje končnih zlogov itd., ki je postalo že značilna manira in prešlo celo v narod. Kako naj zbori, ki so v njih večinoma glasbeni analfabeti, izvajajo muzikalno in tehnično težke sodobne proizvode, n. pr. Adamičevo „Napitnico“, „Igro na nebu“, Lajovčeve „Kolednike“, „Zlato v blatni vasi“ ali Kogojev „Requiem“ itd., mi je neumljivo. Če se je pevovodji po dolgotrajnem, neprimernem trudu vendarle posrečilo, da spravi par sodobnih skladb na oder, je z izvajanjem vse skupaj nezadovoljno: Avtor je svojega dela žalosten, občinstva ta „presneta moderna“ ni prepričala, dirigent in zbor komaj čakata, da je nevarnost pri kraju, človek pa, ki bi rad slišal, kako stvar zveni, mora šele vzeti v roke partituro, da vidi, kakšna je skladba vsaj na papirju.

Povojna doba je dala slovenski glasbeni produkciji nove smernice, nove naloge in izraze; vse kaže, da bo nastala v teku desetletja nova, za nas značilna glasba. Naloga in dolžnost naših zborov je, da to stremljenje čim bolj podpirajo in z izvajanjem novih del pokažejo razvoj sodobnega glasbenega ustvarjanja. To koristi posebno mlajšim skladateljem in jih vzpodbuja k novemu delu, med poslušavci pa ustvarja interes in odziv za tačasno glasbo; tako pa ostane večina novih stvari na papirju ali pa roma po prvem izvajanju v arhiv.

Neoporečno dejstvo je torej, da izvajanje in glasbene zmožnosti naših zborov niso v nikakem skladu s produkcijo in zahtevami naše sedanje glasbene produkcije in da je tudi ne podpirajo.

Kdor pogleda drugo plat tega pevskega ali pevsko vzgojnega načina, lahko po dolgoletnem opazovanju ugotovi sledeče. Naši zbori razpolagajo z dobrim, dostikrat celo izvrstnim glasovnim materialom, iz katerega bi se dalo s par-letno vestno in sistematično vzgojo narediti vse kaj drugega, nego smo vajeni. Znano je, da so naši glasovi neprimerno bolj zvonki, jačji in izdatnejši kot n. pr. glasovi čeških zborov. Mirno pa tudi lahko rečemo, da je naša pevska vzgoja že pred vojno zamorila večino porabnih glasov; veliko so pripomogle vojne dobrote; naraščaja je malo, a še ta je zapisan isti usodi, ker se nihče ne meni zanj. O muzikalnosti večine naših pevcev se ne da niti govoriti, znano je pa, da je v zborih mnogo večletnih članov, ki še not ne poznajo, da večina ne razlikuje zavedoma dvodobnega ritma od trodobnega ali čiste kvarte od čiste kvinte. In vendar so te zahteve pevskotehničnega značaja in pomenijo le materialno plat muzike. Izražanje čustva — to je smoter res umetniškega muzikalnega izvajanja ali vsaj hotenja — ki se ima neprestano boriti z vsakršnimi tehničnimi ovirami (z neznanjem, površnostjo), je le materialni izrazek in nič več.

Te nezdrave razmere so s časom rodile tih, a vendar močan in značilen odpor naših zborov proti vsem muzikalnim zahtevam. Pevovodja mora na vse načine pevce šele prepričevati, da se lotijo skladbe, ki po njihovem mnenju slabo zveni ali ni slovenska, to se pravi, ki ni zložena v duhu in slogu obskurnega „Liedertafelstila“. Posebno značilen je ta odpor pri vseh pevcih starejšega kova, in ker slab zgled vleče, se tega kvarnega razpoloženja nalezejo prekmalu tudi mlajši pevci. Zato moram pribiti drugo še slabše dejstvo: Pevski način, ki ga goje naši zbori, je iz glasbeno pedagoških ozirov pogrešen in razvoju našega petja škodljiv.

Upošteva vse te momente je sklenil „Zbor Glasbene Matice“ v Ljubljani, da otvori jeseni leta 1924. pevsko šolo po načrtu, ki ga je odobril artistski odsek „Glasbene Matice“. Ker sem imel pripravljen izdelani program za prvo leto, mi je zbor poveril nalogo, da prevzamem to pevsko šolo. Od samega početka se je pokazalo, da gre delo brez učnih pripomočkov prepočasi naprej. Zato sem se odločil izdati urejeno zbirko ritmičnih in intonacijskih vaj z navodili.

„Pevska vadnica“ je tedaj teoretično-praktična vežbanka, namenjena pevskim zborom, in je ob enem že učni načrt I. letnika pevske šole.

Snov I. letnika obsega 28 tednov in zahteva tedensko tri po pol ure, ki smo jih v „Zboru Glasbene Matice“ združili v eno učno uro (vsak ponedeljek od 1/28. do 9. ure zvečer), da ne obremenimo preveč drugega dela. Zborom, ki nimajo tolikih nalog in tolikšnega sporeda, priporočam dve tedenski učni uri.

Pevska šola je obvezna za ves zbor, ki se vadi skupno iz tehle razlogov: S skupnimi enakomernimi vajami se prihrani čas, vzgaja napeta pazljivost, utrdi enotnost in skupnost zbora. Učitelju petja je mogoče predavati v akademskem smislu n. pr. o dihalni tehniki, nastavku, fonetiki, glasbeni estetiki in zgodovini, kar je za vse pevce enake važnosti. Pouk ni deljen, temveč skupen, vendar sem zbor razdelil v tri glasovne skupine, ki se vadijo na tale način.

a) (Prve pol ure.) Ritmične vaje izvaja ves zbor obenem, če čas dopušča pa vsaka skupina zase po načrtu. Vse ritmične vaje naj se vadijo na zvenceče fonetične zloge, na slovenska imena tonov, na solmizacijo ali pa na številke, pevci bijejo takt ali taktirajo z mahi (prvi način je boljši). Do 61. štev. se ritmične vaje vadijo le na ta način, zato so intervalni skoki poljubni, nato naj se vaje izvajajo tudi intonacijsko. Ritmične vaje so prav posebne važnosti in naj jim posveča učitelj veliko pažnjo, kajti ritmični čut je pri naših pevcih mnogo bolj zanemarjen nego melodični.

b) (Druge pol ure.) Pri intonacijskih vajah poje vsaka skupina za se, i. s. po načrtu, ki sem ga razvil na strani 11. Razdelitev v skupine sem upeljal iz sledečih razlogov: Ker se glasovni obseg nizkih, srednjih in visokih glasov ne krije niti v eni oktavi, so enoglasne skupne vaje nemogoče ali pa jih mora učitelj za vsako glasovno vrsto posebej transponirati, kar je za občutek tonovskega načina in absolutne intonacije kvarno. Ako pojo skupine deljeno, dela ves zbor hkrati, ena skupina nadzira drugo, kar poveča pazljivost. Pevci ene glasovne skupine pojo vaje v primernem glasovnem obsegu, enotnost in izrazitost glasovne vrste se poveča, hkrati je pa to priprava za dvoglasje in troglasje. Učitelju je mogoče vsako skupino posebej nadzirati in jo v napakah sproti popravljati, kar je dobra šola za skupine, ki poslušajo. Na ta način je mogoče specializirati posamezne glasovne vrste (dihanje, nastavek, fonetika). Intonacijske vaje so osnovane večinoma na harmonični podlagi (razdeljeni trizvoki, kvartsektakordi in septakordi), da pevci hitreje in jasneje spoznajo bistvo diatonike in durovega načina. S številkami in solmizacijo je treba pričeti kolikor mogoče zgodaj, da si pevci dobro zapomnijo lestvične stopnje posebno pa temeljne durove akorde. V I. letniku sem se načelno ogibal poznatih melodičnih primer, ker taki znani napevi pevce radi zavedejo k površnosti in brezmiselnemu mehničnemu ponavljanju. Menda ni potreba posebej omenjati, da prirejene vaje nimajo nikake kompozitorne vrednosti, ampak so le pevsko-vzgojnega pomena.

c) (Tretje pol ure.) Diktat je lahko skupen ali pa deljen. Najvažnejše se mi zde akordične vaje na diktat, ki so izvrstna vežba spomina in najboljše sredstvo za čisto intonacijo in zadevanje. Kolikor mogoče naj se izvajajo vse intonacijske vaje in tudi diktat brez pomoči glasbenih instrumentov (vijolina, klavir, harmonij).

Ker je mogoče doseči dobro fonetiko le s sistematično vajo in jasnim razvijanjem osnovnih načel, so vse vaje vezane na fonetične zloge; paziti je treba na vestno izvajanje, ki ga tolmačijo pripombe in sklepna pravila.

Smoter I. letnika naj bo, da pevci zavedoma in točno izvajajo osnovne ritme, da se nauče čiste intonacije v obsegu diatonike, da si prilaste jasne in trdne pojme o melodičnih in harmoničnih lastnostih durovega načina in da zavedoma obvladajo svoj glasovni organ.

Od začetka sem nameraval objaviti le vaje, kasneje pa sem spoznal, da je teoretični del ravno zategadelj potreben, ker pevci lahko uporabljajo knjigo tudi za repetitorij doma. II. letnik, ki izide tekom prihodnjega leta, nadaljuje z diatoniko (molovo) in zaključi s kromatiko. Ritmične vaje obsegajo nesimetrične in neravne ritme, intonacijske vaje so dvoglasne in troglasne v obliki priprostih muzikalnih form (kanon, imitacija, sekvenca). Primeri iz domače in tuje vokalne literature ilustrirajo snov.

Kot podlaga k sklepnemu odstavku „Osnovna načela in metodična navodila o tehniki petja“ so mi služila sledeča dela:

Bernhard Kwartin: „Kritik des modernen Gesangsunterrichtes“, istega autorja: „Prinzipien für Stimmbildung und Gesang“ in dr. Anton Breznikova: „Slovenska slovnica“.

Upam, da bodo vsaj boljši zbori, ki imajo resen namen gojiti čisto glasbo, sledili „Zboru Glasbene Matice“. Pobudo za to naj bi dala predvsem „Zveza slovenskih pevskih zborov“, ki sem ji delo posvetil. Res je, da zahteva pevska šola vestno, sistematično delo in požrtvovalnost, kar je nam Slovencem precej tuje, a trud bo v tem slučaju dosegel smoter. Slovenska glasba in njen razvoj zahtevata od pevskih zborov, da postanejo vzor-znanivci naše glasbe doma in na tujem, kakor so to pri Hrvatih „Lisinski“, v Čehih „Hlahol“, „Združenje moravskih učiteljev“ ali „Združenje praških učiteljev“. To pa bodo dosegli naši zbori po vzoru drugih edinic le s stvarnim in resnim delom, predvsem s tem, da bodo stremeli za čim višjo stopnjo pevske izobrazbe.

Moj namen je, pokazati možno pot, po kateri lahko v uvidnem času dosežemo ta smoter.

Da je to delo izšlo, je zasluga „Zbora Glasbene Matice“ v Ljubljani. Zato se mu na tem mestu iskreno zahvaljujem. Hvala gospodu dr. Franc Kimovcu, ki je I. del stvarno in temeljito pregledal in gg. Juliju Betettu in Božidarju Vdoviču za nekatera praktična pevsko-tehnična navodila in tehnične izraze.

V Ljubljani, dne 1. maja 1925.

France Marolt.

"Pevska vadnica" obsega 180 strani velikega 4° in stane v podrobni prodaji Din. 50.--. Naroča se pri Pevskem zboru Glasbene Matice v Ljubljani ali v Matični knjigarni v Ljubljani, Kongresni trg. Znesek Din. 50.-- in Din. 3.-- za poštnino je vpslati naprej.

Za člane vseh pevskih društev stane izvod Din 35.--, ako naroči vadnice društvo in vpošlje denar obenem z naročilom.

Posamezne izvode je dobiti v Matični knjigarni v Ljubljani, Kongresni trg.

Upoštevajte pri svojih naročilih naše oglase!

Najboljši
šivalni
stroj je
edino le

**JOSIP
PETELINC-A**

znamka

Gritzner in Adler

za rodbino, obrt in industrijo.

Posamezni deli za vseh vrst šivalne stroje in kolesa.

Igle, olje in pnevmatike.

LJUBLJANA, blizu Prešernovega spomenika
ob vodi.

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija.

Delavnica za popravila.

Na veliko. Telefon 913. Na malo.

Najceneje kupite
edino le zato, ker je
najboljše!

Galanterija, modno blago,
pletenine, žepne robce, suka-
nec, jedilno orodje, palice,
potrebščine za čevljarje, šivilje,
sedlarje in krojače, toaletna
mila, razne kreme, škarje,
nože

na veliko in malo pri tvrdki

Josip Petelinc
v Ljubljani

za vodo

blizu Prešernovega spomenika.

Telefon 913.

OBRTNA BANKA V LJUBLJANI

Centrala:

Kongresni trg št. 4

Podružnica: LJUTOMER

Telefon št. 508

Račun pri poštočerkovnem zavodu v Ljubljani
št. 12.051

Daje kredite v obrtne svrhe, pospešuje
ustanavljanje obrtnih in industrijskih pod-
jetij, izvršuje vse bančne transakcije naj-
kulantneje. Vloge na knjižice in na te-
koči račun se obrestujejo kar najugod-
neje, vezane vloge po dogovoru pri-
merno više.

IZDELOVANJE
DAMSKE KONFEKCIJE

„**ELITE**”

D. Z. O. Z.

LJUBLJANA
PREŠERNOVA ULICA 9

POLEG GLAVNE POŠTE.

PRODAJA IN IZDELOVANJE
DAMSKIH, MOŠKIH IN
OTROŠKIH OBLAČIL.

EN GROS.

EN DETAIL.

ZVEZNA KNJIGARNA

Ljubljana, Marijin trg 8.

Založba muzikalij in knjig, beletrističnih in znanstvenih,
na razpolago ima nastopne lastne muzikalije:

Z. Prelovec:	Dve pesmi	Din 4.—
—	Jaz bi rad rudečih rož	4.—
J. Pavčič:	Narodna nagrobnica	1.—
E. Adamič:	16 jugosl. narodnih pesmi, I. del	10.—
—	16 jugosl. narodnih pesmi, II. del	12.—
—	10 moških in mešanih zborov	10.—
V. Parma:	Kuža in muca, kuplet za glas in klavir	10.—

Mala pesmarica: (Partiture)

	Državna himna: Bože pravde	Din 2.—
št. 1	D. Jenko: Što čutiš, Srbije tužni	2.—
4	A. Hajdrih: Pod oknom	2.—
5	— V sladkih sanjah	2.—
7	— Pri oknu sva molče slonela	2.—
8	J. Kocjancič: Slovo	2.—
9	H. Sattner: Pogled v nedolžno oko	2.—
10	— Na planine	2.—
11	Hr. Volarič: Zvečer	2.—
12	E. Adamič: Vasovalec	2.—
13	A. Leban: Podoknica	2.—

Ostale številke „Male Pesmarice“ so že pošle.

Posebnost založbe:

- 1.) „Splošna knjižnica“, mali format. Doslej izšlo 52 zvezkov pripovednih, dramskih, mladinskih spisov, pesmi, prevodov klasikov itd.
- 2.) „Splošna knjižnica, znanstvena zbirka“ juridičnih, upravnopravnih, filozofskih, narodnogospodarskih, poljedelskih itd. spisov.

Zahtevajte cenike!

Naročila sprejema:

Zvezna knjigarna, Ljubljana, Marijin trg 8.

Trgovina s papirjem
in galanterijo

M. TIČAR

LJUBLJANA

Šelenburgova ul. 1

Sv. Petra cesta 26

priporoča

notni papir, za veselice papirnate
dekoracije, šaljivo pošto in drugo.
Največja izbira umetniških planin-
skih (fotografičnih) in raznih raz-
glednic.

Šolske in uradne potrebščine.

Narodni izdelki.

Telefon št. 934.

Cvetličarna
Fani Hvala
LJUBLJANA
Prešernova ulica 30.

DNEVNO SVEŽE
CVETJE
na drobno in debelo.

Sprejema naročila na
šopke, vence, aranžmaje
in dekoracije dvoran.

Na
obroke
in
posodo!

Alfonz Breznik

bivši učitelj Glasbene Matice in zapriseženi izvedenec
deželnega sodišča

LJUBLJANA, Mestni trg 3 v lastni hiši, poleg magistrata.

Največja zaloga in izposojevalnica prvorazrednih klavirjev, pianinov
in harmonijev: Steinway, Förster, Bösendorfer, Hözl, Lauberger &
Gloss, Hofmann, Stingl original, Czapka itd.

Prodaja tudi na obroke. Popravila in uglaševanja strokovnjaško.
Tudi igrani klavirji in pianini stalno
v zalogi.

Najbogatejša zaloga in izbira naj-
finejših mojstrskih violin, čel, kontra-
basov, tamburic, kitar, harmonik ter
sploh vseh instrumentov za godbo,
njih potrebščin in strun „Weichold“
Elite itd. — Kromatične in akordne
piščalke ter taktirke. Za pevovodjo
in pevce popust.

Oglejte si to najstarejše in najsposobnejše podjetje v Jugoslaviji!